

عنوان مقاله:

بازآفرینی بافت های تاریخی و فرسوده با رویکرد ارتقای کیفیت زندگی (مورد پژوهش: بافت تاریخی و فرسوده شهر یزد)

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 2، شماره 13 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

افشین سفاهن - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور تهران

لیلا هاتفی اردکانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری - مسکن و بازآفرینی شهری

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی از جمله مهمترین بخش های شهرها محسوب می گردند که متأسفانه امروزه به دلیل کم توجهی مسئولین و عدم تامین خدمات کافی با مشکلات فراوانی روبرو می باشند که همین مسئله موجب کاهش رونق محدوده و افت کیفیت زندگی در این بافت گردیده است که به نظر می رسد با توجه به پتانسیل های بالای اینگونه بافت ها ساماندهی آنها بسیار ضروری باشد. رویکرد بازآفرینی به عنوان یکی از رویکردهای نوین مداخله در بافت های فرسوده می تواند در جهت ارتقای کیفیت زندگی در این بافت ها کاربرد فراوانی داشته باشد. هدف اساسی این پژوهش بازآفرینی بافت تاریخی و فرسوده شهر یزد که در بافت مرکزی آن واقع گردیده می باشد تا از این طریق بتوان موجبات ارتقای کیفیت زندگی در این بافت را فراهم نمود. جمع آوری اطلاعات به دو روش اسنادی کتابخانه ای و میدانی با استفاده از ابزار پرسشنامه صورت گرفته است. جهت تکمیل پرسشنامه تعداد 100 نفر به شکل تصادفی از میان ساکنین بافت مرکزی شهر و کارشناسان و متخصصین انتخاب گردیده است تا بتوان با شناخت عوامل داخلی و خارجی پیش روی محدوده و با تاکید بر شاخص ها و اصول بازآفرینی شهری موجبات ارتقای وضعیت آن را فراهم نمود. تحلیل سوات مدلی است که می توان با استفاده از آن به این هدف دست یافت. نتایج پژوهش نشان می دهد که محدوده بافت تاریخی شهر یزد با وجود مشکلاتی که در خود جای داده از فرصت ها و نقاط قوت مناسبی برخوردار است که برنامه ریزی در جهت بهره گیری از این پتانسیل ها می تواند موجب ارتقای کیفیت در آن گردد. از این جهت با توجه به وضعیت موجود بافت تاریخی و فرسوده شهر یزد استفاده از راهکارهای تهاجمی در اولویت اول قرار دارد.

کلمات کلیدی:

محل، بافت تاریخی و فرسوده، بازآفرینی، کیفیت زندگی، شهر یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/948807>

